

uden pligt til at betale erstatning, selv om rejsen er begyndt. Den, som vil hæve aftalen, skal give meddelelse herom uden ugrundet ophold. Undlader han dette, skal han erstatte den deraf følgende skade.

§ 187. Afbryder passageren rejsen på grund af forhold, som ikke kan lægges ham til last, jfr. § 185, eller hæves befordringsaftalen i medfør af § 184 eller, efter at rejsen er påbegyndt i medfør af § 186, har bortfragteren ret til en forholdsmæssig del af det aftalte vederlag. § 129, stk. 2 og 3, om beregning af afstandsfragt finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Har bortfragteren modtaget betaling ud over, hvad der herefter tilkommer ham, skal han betale det overskydende tilbage.

§ 188. Bortfragteren er forpligtet til at erstatte tab, som forvoldes ved, at en passager dør eller kommer til skade på grund af en hændelse under befordringen, dersom tabet skyldes fejl eller forsømmelse udvist af bortfragteren selv eller nogen, som han svarer for. Tilsvarende gælder tab eller skade, der opstår som følge af forsinkelse i forbindelse med befordringen af passageren.

§ 189. Bortfragteren er forpligtet til at erstatte tab, som forvoldes ved, at rejsegods går tabt eller beskadiges på grund af en hændelse under befordringen, såfremt tabet eller skaden er forvoldt ved fejl eller forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for. Det samme gælder tab eller skade forvoldt ved forsinkelse med befordringen eller udlevering af rejsegods.

Stk. 2. Medmindre andet er udtrykkeligt aftalt, er bortfragteren ikke ansvarlig for tab af eller skade på penge, værdipapirer og andre værdigenstande såsom guld, sølv, ure, juveler, smykker og kunstgenstande.

§ 190. Bortfragterens erstatningspligt kan nedsættes eller helt bortfalde, hvis han beviser, at passageren ved fejl eller forsømmelse har medvirket til tab eller skade som nævnt i §§ 188-189.

§ 191. Den, som kræver erstatning, har bevisbyrden for tabets eller skadens størrelse og for, at tabet eller skaden er opstået ved en hændelse under transporten.

Stk. 2. Ved dødsfald eller personskade har den, som kræver erstatning, også bevisbyrden for, at skaden skyldes fejl eller forsømmelse af bortfragteren selv eller nogen, han svarer for. Er skaden indtruffet ved eller i forbindelse med forlis, sammenstød, grundstødning, eksplosion eller brand, har dog bortfragteren bevisbyrden for, at der ikke er udvist fejl eller forsømmelse.

Stk. 3. For tab af eller skade på håndbagage gælder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende. For tab af eller skade på andet rejsegods har bortfragteren bevisbyrden for, at der ikke er udvist fejl eller forsømmelse.

Stk. 4. For tab som følge af forsinkelse har bortfragteren bevisbyrden for, at tabet ikke skyldes fejl eller forsømmelse af ham selv eller nogen, han svarer for.

§ 192. Bortfragterens ansvar skal ikke overstige 700.000 francs for hver passager, som dør eller kommer til skade. Ansvaret for forsinkelse i forbindelse med befordringen af passagerer kan ikke overstige 16.000 francs.

Stk. 2. Bortfragterens ansvar for tab som følge af, at rejsegods er gået tabt, er blevet beskadiget eller forsinket, kan ikke overstige:

- 1) 10.000 francs pr. passager for håndbagage, som ikke medføres i eller på et medfølgende køretøj,
- 2) 50.000 francs pr. køretøj for tab af eller skade på køretøjet samt den håndbagage, som medføres i eller på køretøjet, og
- 3) 16.000 francs pr. passager for tab af eller skade på andet rejsegods.

Stk. 3. For så vidt angår tab af eller skade på rejsegods som nævnt i stk. 2, nr. 1, gælder begrænsningsbeløbet for hver enkelt hændelse og ellers for hver enkelt rejse.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser for erstatnings størrelse omfatter ikke renter og sagsomkostninger.

Stk. 5. Ved francs forstås den i § 235, stk. 3, omhandlede møntenhed. Omregning til dansk mønt sker efter kursen på betalingsdagen.

Stk. 6. Ved udtrykkelig aftale mellem passageren og bortfragteren kan der fastsættes en højere ansvarsgrænse end den i stk. 1 og 2 anførte.